

פעולת שבת לשבט אופק - שבת פרשת והאזינו: פעולה על אחדות וארבעת המינים.

***מתחילים בלאסוף את כולם למעגל ומתחילים בסבב שאלות קצר כמו;**

- איך עבר השבוע
 - איך עבר הצום \ האם צמתם?
 - מי יודע מה פרשת השבוע וכזה...
- *אפשר עם כדור.**

***ממשיכים במשחק של מספרים שאסור לומר ולדרוך ביחד על אותו מספר**

***מקריאים סיפור: (אפשר לעשות ממנו הצגה)**

ה. סוכת שלום

סוכת שלום

א. היו ארבעה ילדים: שני בנים ושתי בנות.

הבנים: דן ויורם. הבנות: נורית ומרים.

דן היה ארוך ורזה, וקראו לו "דן-ארוך".

יורם היה נמוך ועגלגל, וקראו לו "יורם-גוץ".

נורית הייתה יפת עיניים, אך לא כל כך חכמה.

ומרים לא הייתה יפה וגם לא כל כך חכמה.

אהבו אבא ואמא את כל ילדיהם:

את דן-ארוך ואת יורם –גוץ, את נורית יפת העיניים ואת מרים...בתם הקטנה.

אבל הילדים לא אהבו זה את זה: הם היו רבים ומתקוטטים כל הימים.

כשהייתה אמא מחלקת גלידה לילדים, היה דן נותן עיניים בצלחת של יורם וקורא:

"המנה של יורם יותר גדולה משלי!" והיה מבקש להחליף את הצלחת שלו בצלחת של

יורם. "לא ולא!", צעק יורם, ומיד, אחת ושתיים... כבר מתגלגלים השניים, בועטים זה

בזה ברגליים. גם נורית ומרים לא חיו בשלום זו עם זו כל היום. "הבובה הזאת היא

שלי!" "אל תגעי בה, אל תגעי בה!" אמרה נורית. "לא נכון, היא שלי! עזבי אותה!

עזבי!" צעקה מרים. יד סוחבת בצמה, צעקות ומהומה... היו אבא ואמא מצטערים:

למה אין שלום בין הילדים? למה הם תמיד מתקוטטים?

ב. והנה הגיע זמן לבנות סוכה לחג הסוכות. באו הילדים בשמחה לעזור לאבא בבניין

הסוכה. אמר אבא: "הקשיבו ילדים, כך נעשה: ביום הראשון נתקע יתדות באדמה

ונחבר אותן זו אל זו בקרשים. נתלה בדים ויהיו לנו דפנות לסוכה. ביום השני ננסר

ענפים לסכך, ונכסה בהם את הסוכה. ביום השלישי נתלה שרשראות, "ציפורים"

ופירות בגג הסוכה ונקשט את הדפנות בתמונות ו"כוכבים". "יופי, מצוין!" קראו הילדים

ושמחו שמחה גדולה. הביאו פטיש, מסמרים קרשים וסולם והתחילו בעבודה. לא עברו

רגעים אחדים, והנה צועק כבר דן: "רד מיד, יורם, אני תפסתי את הסולם!" צועק יורם

ועונה לדן: "מי אתה? אתה סתם בטלן, זוז והסתלק מכאן!" טלטל דן את הסולם כדי שירד יורם, נאחז יורם בקרשים של הסוכה כדי שלא ייפול, נפלו הקרשים על הארץ בקול רעש גדול, וחרבה הסוכה. באו אמא ואבא לקול הרעש וראו: הסוכה נפלה; יורם בוכה ומתנפל על דן; נורית ומרים מרביצות באגרופיהן בשני האחים, ביורם ובדן, וצועקות: "למה הרסתם את הסוכה?! למה קלקלתם הכול?!!" ואבא קרא: "חדלו, הפסיקו!" וכעס מאוד, "קומו והיכנסו הביתה!" ראו הילדים את הסוכה ההרוסה והתביישו להביט בפני אבא. אחר כך אמר אבא בקול עצוב: "השנה לא נבנה סוכה. אנחנו נבקש רשות לאכול בסוכה של השכנים, כשהם יגמרו לאכול את סעודת החג. אם אין שלום - אין סוכה". הילדים נכנסו הביתה מתביישים ומצטערים.

ג. בליל חג הסוכות חזר אבא מבית הכנסת. הוא חשב: "היום חג, היום צריך לשמוח". אבל הוא לא יכול לשמוח. אם אין שלום - אין שמחה. "מועדים לשמחה", אמר אבא כשנכנס הביתה. אבל קולו לא היה שמח.

"חג שמח!" ענו בשמחה ובקול רם דן ויורם, נורית ומרים.

"בוא לסוכה, אבא!" אמרו הילדים.

"אנחנו צריכים לחכות עד שיגמרו השכנים לאכול בסוכה שלהם, ואז יגיע תורנו להיכנס לסוכה". צחקו הילדים. תפסו דן ויורם בידו של אבא מצד זה, משכו נורית ומרים את ידו מצד זה, ואמרו: "בוא, אבא, בוא!" נמשך אבא והלך. הוליכו הילדים את אבא אל מאחורי הבית, והנה - מה זאת? בחצר, על יד הקיר, עמדה לה סוכה נחמדה. בפתח הסוכה הייתה תלויה כתובת גדולה ומקושטת: סוכת שלום הכניסו הילדים את אבא לתוך הסוכה. הושיבו אותו בראש השולחן הערוך. ישבה אמא על ידו ואמרה: "הפתעה יפה הכינו לך הילדים. מה תאמר? כל השבוע עבדו וטרחו, בנו וקישטו, והנה לנו סוכה מקושטת, בלי ריב ובלי קטטה". אמרה נורית: "בלי סטירה ובלי מכה". צחק אבא ואמר: "אם יש שלום - יש סוכה".

© כל הזכויות שמורות למורשת - הוצאה לאור

***מסבירים מסר על אחדות ושלום ואיך שלא היינו מצליחים לספור עד 15 בלי שנהיה מאוחדים וככה גם ארבעת המינים.. וכו'...**

***משחקים משחק; אומרים להם כל פעם נדיר צועקים אתרוג אז עושים תנועה כלשהיא ואז נגיד הדס עושים עושים עוד תנועה וכדומה...**

***משחקים איתם איזה משחקים שבא להם...**